

REDACTIA
Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
pe 10 cor.; pe 1/4 de an
pe 5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

Abonamentele nu se napotază

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un sir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancațe nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Ultrasovinismul.

(*) Se întâmplă câte odată ca
un ziar maghiar să-și dea și el
câtă de rău imens ce rezultă pen-
tru patria comună din șovinismul fără
marginii al Ungurilor.

Astfel, însuși „Magyarország“, or-
ganul celui mai șovinst Ungur, în
numărul său dela 29 August a scris
următoarele:

„Totmai de aceea, politica ultras-
șovină nu are loc și îndreptățire, în
Maghiaria; pentru-că necunoscând, față de
naționalitățile, alt procedeu
decît prigonirea, apăsarea și înăbușirea
a ori-cărei manifestări, înstrăi-
nându-și amărăște neamurile nemaghiare
statul național, între popoare ridică
de despărțire și astfel slăbește, strim-
pă și subminează bazele statului na-
țional. Consecuența logică a acestei po-
litici este că nu este în stare să apere
teritoriile întregi națiuni de atacurile
de afară, pentru-că ea însăși crează
elementele nemulțumite pe cari
statul național nu le pot folosi în con-
tra-ataca, așa că bună-voința celor d'afară
nu este silită să o cumpere prin anume
concesiuni. Eată cum politica șovinistă
slăbește forța națiunii.

După-ce arată că Ungurimea a
scutit însă pe guvernul lui Bánffy,
de aceea cea politica brutală ultra-
șovinistă, ziarul lui Ugron și Bartha
scrie:

„Scopul final al politicii naționale
maghiare nu poate să fie altul decît să
se utilizeze în folosul statu-
lui naționalităților.

Pentru a ajunge la scop, primul lucru
pe care să-l facem este să ne cunoaștem.
naționalitățile să nu fie o rană
pe care sub bandagțul ce o aco-
nștinăm înveninează tot mai tare.

Ca concluzie, ziarul maghiar în-
naționalitățile în parlament, ca
să-și descopere durerile și pe
parlamentară să se caute o le-

„Nu voim să polemizăm cu ziarul
maghiar și să-și spunem că Românii
sunt ei în parlament, dar i-au scos
și nu au voit să-și lase să
nici mai târziu. Tot așa, ni-am
tot de mult durerile și nu e
mai cu carte care să nu știe
naționalităților nu se exe-

„Registrăm însă scrisorile ziarului
maghiar, mai ales că nici odată el
nu în ton așa de cuminte.

„Destul să atingă numai acea-
și Bánffy sare ca mușcat de

șarpe intru a combate pe „Magyar-
ország“, al cărei patroni vor să dă-
rime clădirea millenară a statului ma-
ghiar și să corupă spiritul emina-
mente național al adevăraților „pa-
trioți“.

„Hotărât, ne este rușine de ase-
menea fel de gândire“ — scrie Bánffy
în numărul dela 30 August al orga-
nului său. „Va să zică — urmează
fostul pandur — ca Ungaria să fie de-
plin întreagă, are nevoie să recunoască
naționalitățile? Pasivitatea lor ar în-
semna o Ungarie ciuntită? Dacă asta
ar fi scris într'un ziar românesc,
poate că și Széll ar porni proces. Este
scris însă în „Magyarország“, care nu
mize pe Bánffy trădător pentru-că
grățiasse pe memorandumul“.

Așa grăește Bánffy.

El uită că naționalitățile sunt re-
cunoscute deja prin legea dela 1868,
el crede a servi țerii dacă sbieară
impotriva Ungurilor cari încep a se
cuminți, fie și incidental.

Trist pentru stat nu este însă nu-
mai faptul că se găsește smintit ca
Bánffy, ei îngrijitor e că se găsește o
mulțime de Unguri cari aprobă lupta
lui desmățată și cugetă poate mai rău
înlată ce vine vorba despre naționa-
lități. Așa că o să treacă încă multă
vreme până să mai auzim un organ
maghiar combatând ultrasovinismul.

Regele Carol I. al României a p'ecat
din Isihl ieri la oarele 10 a. m., plecând
la Salzkammergut. Monarhul nostru a
petrecut la gară pe înaltul oaspe, unde
s'au despărțit în chip cât se poate de
cordial, îmbrățișându-se de mai multe ori.

Ultima sesiune politică a parla-
mentului ungar se începe acum în
septemăna viitoare. Actul prim va fi:
consiliul de miniștri, ce se va ține
Mercuria viitoare. Parlamentul, ales în
anul 1896, își începe deci ultima sa
sesiune din periodul actual. Intre ag-
ndele, ce pe lângă budget vor fi puse pe
biroul Camerei, cea mai însemnată va
fi: anunțarea solemnă a căsă-
toriei arhiducelui Francisc Ferdin-
and și înarticolarea ei în lege.

Bánffy face și pe șiret. În nu-
mărul din urmă al ziarului său „Magyar
Szó“ se năpustește cu furie asupra prim-
ministrului Széll, atribuindu-i o serie în-
treagă de „trădări“, și conchizend că era
Széll este cea fioroasă perioadă din istoria
patriei, în care Ungaria este dată pe mâna
Papet și împărțită între naționalități și alte
bădărăni cu greu de închipuit. Dar în
dosul acestor campanii ce se ascunde oare?

„Hazánk“ ne aduce textul unor re-
versali Bánffy-Schlesingeriane, împărțite între
alegătorii din Leopoldstadt (Lipót város) și
iscălite numai de Solomon și Ignaf.

Asta-i asta! Ca să dea Ifig bani
pentru alegeri, trebuie să-l proclamă de salvator

al „națiunii singur elcătuitoare“, să dai în
cruce, să isbești în elementele constitutive ale
patriei, și să-ți înspăimiești pe Silberstein cu
stafia creștină ca lege și nesemnitabilă ca
neam.

Moise a scos abia apă din piatră;
Bánffy scoate bani de la jidan. E șiret!

Uniunea studenților latini. Am anunțat
la timpul său că în ziua de 12 August s'a
constituit la Paris „Uniunea studenților
latini“, în mijlocul unui entuziasm general.
Ziarul „L'Epoque“ ne aduce un raport
amănunțit asupra ședinței inaugurale, în
care remarcăm cu bucurie entuziasma în-
frățire a tinerei generații din neamurile
latine, precum și dragostea deosebită cu care
au fost îmbrățișați Românii de frații din Apus!

Di Tassier, președintele adunării pro-
clamând „Uniunea“ de constituită, își în-
cheie vorbirea prin cuvintele: „Uniunea
studenților latini nu este de cât preludiul
Uniunii latine. Această grandioasă uniune
a fost deja anunțată prin geniul lui Gar-
ibaldi și al lui Victor Hugo, ear' ceea ce
promite geniul, împlinește natura întot-
deauna“ a zis Schiller.

Situația în Austria.

Cu toate silințele ce și-a dat prim-
ministrul Körber de a pune odată pe
cale bună situația politică din Austria,
cu toate planurile sale chibzuite și
aprobate, cu cât se găsește mai aproape
de a-și începe activitatea împăcătoare,
parc'a se apropia și ziua din urmă a
guvernării sale.

Ziarul tinerilor celui „Narodny
Listy“ eată cum își fixează atitudinea
față cu încercările lui Körber:

„Noi voim să ducem constituția din
Decembrie și centralismul la absurd, și
poporul nostru își dă seamă că în lupta
pentru interese atât de mari se cer și
sacrificii mari... Nu știm cu ce senti-
ment și ar trimite acest popor pe re-
presentanții sei la Viena, dacă aceia
ar hotărî să capituleze, și dacă fără
nici o cauză, sau numai din cauză că
germanii nu vor ca drepturile poporului
ceh să se valideze, ar decădea la rolul
de păpușe opozițională în parlament.
Sau are Körber curajul ca să vali-
dizeze dreptul și adevărul față cu
germanii, și atunci să dovedească ace-
asta prin fapte; sau n'are acest curaj,
— ear' atunci am fi nebuni, dacă pentru
gustul lui, fără să avem speranță că
vor fi recunoscute drepturile noastre
naționale, am depus armele“.

Știrile din urmă sosite de prin
cercurile hotărâtoare nu sunt cătuși de
puțin favorabile pentru situația mi-
nisterului Körber. Se pomenește chiar
numele celui ce ar fi să-și urmeze la
cărma statului în cazul când con-
ferințele sale cu șefii de partide n'ar
duce la rezultat. Urmasul lui Körber
ar fi să fie marchizul Bacquehem.

La rândul său, viitorul prim-
ministru ar fi să-și înceapă cariera cu
tratările cu partidele, ș'apoi ar mai
convoca și parlamentul din când în
când. Pe această cale poate că s'ar
ajunge mai apoi la împunerea noului
regulament parlamentului și a noii
ordini electorale.

La absolutism n'are să ajungă la
nici un caz, căci Majestatea Sa se
opune cu hotărâre la aceasta.

Maghiarii

in luptă cu

Ovreismul.

(b.) A trebuit — „post tot discri-
mina rerum...“ — să ajungem noi, ge-
nerația de azi a Românilor din acea-
stă țeară, ziua, ca să le punem sub
nas Maghiarilor și un titlu ca cel din
fruntea acestui articol.

De când Dumnezeu împreună ne-a
lăsat să viețuim pe acest petec de
pământ cu Maghiarii, situația noastră
totdeauna a fost din cele mai difi-
cile. Fost-am, și suntem și azi, hui-
duiți și striviți de dinșii pe toate te-
renele vieții publice a statului. Cal-
catu-ni-s'au în picioare, ca și azi, drep-
turi și interese din cele mai sfinte;
suferit-am nedreptăți și schingiuri din
cele mai strigătoare la ceru, numai
fiind-că Românii am fost lăsați de
Dumnezeu în țeara noastră strămo-
șească, pe care Maghiarii numai după
veacuri în urma noastră au venit să
o cunoască. Fost-am și suntem tim-
brați din partea lor ca rei patriei în
propria noastră patrie, și trădători de
patrie am fost stigmatizați, numai
fiind-că datorii și drept prin legea
firi și prin legea omenească aveam
asigurat, ca strins și cerbicosi să ție-
nem la limba, la legea și la obicei-
urile noastre străbune.

Atitudinea și fapele noastre în
viața de stat totdeauna i-au desavuat.
Am trecut prin toate vijeliile veacu-
rilor și am rămas cum Dumnezeu
ne-a lăsat, aceea ce suntem și azi.
Cănil au lătrat și caravana a înain-
tat. Si azi stăm în fața adversarilor
cu fruntea senină și cu conștiința
impăcată. Suntem popor de ordine,
cu dor de înaintare și cu viitor în
lumea aceasta.

Trădători de patrie! — Nu-și dă
seamă agresorul, cât de gravă e vorba
aceasta la adresa unui popor cu tre-
cut istoric în patria sa proprie!

Dacă frunzărăm istoria acestei
țeri, — casuri găsim, din cari tocmai
inver, noi am pute face învinuirea,
celor ce nouă ni-o aruncă în față. —
Dar să nu scrutăm, ci să ne oprim
la actualitate.

De câte-va zile mai ales, presa
maghiară e în plină ferebere. Deocam-
dată numai presa.

Nu mult însă o să treacă, până
când fereberea aceasta va trebui să
străbată și în păturile mai adânci ale
societății maghiare, care atât de mult
a resfătat la sinul său elementul ovre-
esc cutropitor, care poartă vina la
atâtea rele și neînțelegeri între Ma-
ghiarii hegemoni și între celelalte po-
poare autochtone ale patriei.

Mai ales dela introducerea legi-
lor politice bisericesti, presa maghiară
se găsește divizată în două tabere,
cu totul inegale. Una, reprezentată în-
deosebi și abia prin două foi ma-
ghiare („Alkotmány“ și „Hazánk“), stă
în serviciul și n'apărărea intereselor
rasei maghiare, ear' cealaltă, re-
presintată prin întreagă presa ma-
ghiară jidovită, — cu mare aparat

sustine indeosebi specula și mișelile elementului ovreesc, spre reul Maghiarilor și în detrimentul marilor interese obștești ale patriei comune.

Ne sunt încă în proaspătă memorie casurile cu insultarea atât de temerară a crucii sfinte și a emblemei țării, mai întâiu în capitală, la noua universitate ungurească, ear apoi în provincie, chiar în ziua jubileului Majestății Sale, încoronat cu sfânta coroană, insultată de fiul unui neam de oameni parveniți.

Incepând dela ministrul, până la cel din urmă pandur, Maghiarii porniseră „cercetare” pentru eruarea păcătoșilor. Asta însă — numai pentru ochii lumii. Curagiu n'au avut patrioții pentru căutarea și pedepsirea criminalilor, căci e temut azi în Ungaria terorismul ovreesc, și la rezultatul cercetării pornite „nu s'a putut ajunge!”

Un rezultat însă, cu toate acestea, s'a ajuns: îndârjirea și pășirea tot mai agresivă a elementului ovreesc în contra maghiarimei catolice, și baterea în retragere a Maghiarilor în fața acestui el ment pervers și destructiv.

Ce-i drept, a produs cazul acesta și un fel de receală între o seamă de universitari și între colegii lor perciunați. Dar acești din urmă tocmai susținuți și spriginii de presa jidovită, au devenit tot mai agresivi, și în societate separată s'au grupat, pentru-ca să susțină lupta împotriva colegilor maghiari, treziți din buimăceala lor filosemită.

Și azi? Cum stau azi lucrurile, chiar acolo în capitala țării?

Sub presiunea ovreismului, ministru și poliție, au rămas desarmați și amuțiți stau, tocmai când o datorie sfântă și patriotică aveau să-și împlinească.

Mai mult! Fiind-că din toate foile patrioților, singură „Alkotmány” mai rămăsese fidelă steagului și apărarea crucii-insultate, — ovreimea nu s'a liniștit, până n'a rescultat procuratura de stat, până-ce n'a trântit foile maghiare proces de presă: pentru „agitatie contra naționalității și confesiunii”!! — Eată dar' un rezultat real în cauza apărată de „Alkotmány”.

Acum, că zilele trecute senatul universitar din Budapesta a descoperit

rit între universitari o societate, constituită în ascuns, fără statute, de studenții perciunați ai universității și a declarat-o desființată, ear corifeilor ei li-a aplicat o pedeapsă, dictată de însuși regulamentul universitar: — toată presa jidovită, ca la comandă, dă asalt asupra senatului și a rectorului universității; spumegă de mânie și insultă, cum rar s'a mai pomenit, autoritatea celei mai înalte școale din țeară, numai fiindcă în cazul de față și-a făcut și ea datoria Ear' Maghiarii — stau uimiți și zăpăciți în fața terorismului ovreesc, și de frica lui se prepară, par'că, de-o nouă retragere.

Însăși foi de-ale guvernului, alătura cu gazeta lui Bánffy, toate dau focuri asupra rectorului și a senatului universitar, luând apărarea Ovréilor.

Când însă tinerețea noastră universitară este șicanată și prigonită pe nedrept și numai fiindcă-și împlinesc datoria, ce nici odată nu este în contrast cu *odeveratul* patriotism, — atunci presa maghiară toată, începând dela „Alkotmány” până la foaia lui Bánffy, — isbește cu turbare tot numai în cei nedreptățiți.

Mai pot atunci Maghiarii și mai au ei dreptul să conteze macar la spriginul și la bunăvoința noastră, când se ved amenințați în propriile lor interese și de pretenții lor prieteni?

Ar fi vremea, ca Maghiarii să prindă odată minte, să-și cunoască atât prietenii, cât și dușmanii, și să nu-î caute acolo, unde nu sunt.

Scrisoare din Sibiu.

29 August.

Paiet se comentează viu faptul, că „autorizată” n'a avut un singur cuvânt la adresa prelaților români gr. cat. din Blaj și Lugoj cari s'au dus împreună cu episcopul Szabó, la serbările maghiarilor catolici. Lamea se întreabă: cum se face, că „autorizată” nu zice nimic, ea care declarase „trădător” pe întreg Sinodul aradan din cauză că alesese episcop pe P. S. Sa Goldiș. Care să fie explicația? Unii sic că organul dlor Rațiu-Coroianu și Tilea țin să menag: ze pe blăjenti în schimbul spriginului ce ei au dat

într'una dlor Tilea când cu candidarea în direcția „Albinei”, unde de vre-o nouă ani dl Tilea candidează și — cade într'una. Ear pe episcopul dela Lugoj, după ce l'au înălțat atât de mult, chiar dacă n'ar fi alte motive, e de înțeles că le vine greu să-î dascălească.

Am văzut apoi că reproduceți din organul d'ui Rațiu informația privitoare la ultima condamnare a d'ui Andreiu Baltes pentru articole „agitatorice” apărute în „Foaia Poporului”. Și nu faceți nici un comentariu. Se vede că nu știți cum stă treaba și ce s'a petrecut.

Era bătuitor la ochi întâiu de toate faptul, că așa de iute a fost osândit dl Baltes și fără să ajungă înaintea juraților. Și mai ales că autorizații sunt foarte scurți la vorbă, deși altă-dată, când e vorba de proces de presă, fac adevărat tărăboiu...

Eată ce stă în dosul perdelii:

„Foaia Poporului” nu mai este foaie politică, din simplul motiv că *chivernisătorii* „avrii naționale” i-au ridicat cauzia și au lăsat-o așa numai ca foaie literară și economică. Dl Silvestru Moldovan redactorul ei, căci Baltes știm ce rol joacă, deprins fiind cu cele politice, a scris articoli de cuprins politic și astfel a contra-venit legilor... Nu e vorba deci că a agitat, ci că a scris politică, ceea ce „Foaia Poporului” nu mai poate să facă, *nearvând* cauzie.

Asta i situația doc! *Venerabilul șef* e pe la băi ev' „Tribuna” fără cauzia întregită și „Foaia Poporului” nu mai are cauzie de loc.

Și încă ceva: a dispărut și librăria. Vechii tribuniști au cheltuit zeci de mii florenți ca să întemeieze *Biblioteca populară*, care era fala librăriei. Sub dl Rațiu care a ajuns la „averea națională” fără să fi dat vre-o dată un ban pentru scopuri naționale (vorbia de cele întemplate dela 1892 încoace!), s'au dus și cauziuri și librărie.

Azi mâne ajunge și casa din strada Poplicii la licitație și comedia tristă se sîrșește.

E.

Din România.

Conflictul româno-bulgar.

„Constituționalul” într'un răspuns, pe care-l dă *Voinței Naționale*, arătând că asasinatale săvârșite de comitetul macedonean, interesează ordinea publică pentru toată Europa, lasă de aci înainte

judecata afacerii în cercetarea statelor repene.

Aflăm — zice „Așr. Nat.” — că dacă guvernul român nu va fi satisfăcut de ce bulgar nici în urma intervenției Europei atunci România va avea mână liberă de a lua *satisfacție pe calea armelor*.

Cum se vede, situația se complica din fle-ce moment, cunoscut fiind, că nici un guvern bulgar nu se va găsi care să ia măsuri în potrirea lui Saratoff.

Se afirmă, că *M. Sa Regele Carol* luat cu sine la Ischl o copie de pe *documentele mai puternice din dosarul instrucției în afacerea asasinării lui Mihăileanu*.

Bulgarul Anastasie Damianoff, cunoscut în Craiova și care a fost arestat Miercurseara în Capitală, a mărturisit la instrucție, că a avut însărcinarea de a cumăra un număr însemnat de arme pentru a le furniza revoluționarilor bulgari. Asupra lui s'au găsit numeroase scrisori cifrate. Se așteaptă se va găsi cheia acelor scrisori.

Convenția vamală și comerțul cu Turcia.

„Monitorul Oficial” apărut Miercurseara mod excepțional, conține următorul comunicat cu privire la aranjamentul convenției vamale și comerțului dintre România și Turcia.

Eată-î:

„Negocierile cari se urmau între guvernul regal român și guvernul împărat otoman au putut ajunge la bun sfârșit la 15/28 August, s'a iscălit o învoială prin care ambele guverne restabilesc, cu începere de ziua de 19 August (1 Septembrie) 1900, regimul vamal și comercial, care există pe temeiul Convenției care a expirat la 15 Februarie 1900.

„Aranjamentul acesta este încheiat un termen de 10 luni, până la data de 15 Iunie, (1 Iulie), 1901. La expirarea acestui termen, amândouă părțile își reiau libertatea lor de acțiune, în materie de vamă și de comerț, dacă în acest interval nu se poate ajunge la încheierea unei convenții definitive.”

Grecii

și

Conflictul româno-bulgar.

Ziarul atenian „*Nea Ellas*” scrie următoarele cu privire la conflictul româno-bulgar:

„Omorul săvârșit în mijlocul orașului București, de către bulgarul Dimitroff asupra macedo-românului, profesor superior de gazetă, Mihăileanu, aruncă deplin lumina asupra relațiilor existente între România și Bulgaria. Intre aceste două state există într'adevăr, o oare care receală. La marea state, și mai cu seamă la cele din Peninsula-Balcenică, vecinătatea devine totdeauna un pretext de ură și de neprietenie. Provinciile Dobrogei puse la frontiera româno-bulgară, pe care congresul din Berlin

„Jourfix”-ul soției mele.

de

M. Fiola.

La noi în comuna Golești nu ține nimeni de jourfixe, decât soția farmacistului, a doctorului, a receptorului, a controlorului, și în sfârșit soția administratorului; însă decând flica mea cea mai mare a trecut de optsprezece ani, eară cea mai mică, Elena, a împlinit șasăsprezece anișori, soția mea nu vrea să rămână mai pe jos, ci vrea cu orice preț să intre în lumea elegantă și să aibă și ea un jourfix al ei, întocmai cum are o umbrelă, o pălăria nouă, sau o jachetă de catifea. Ce sărăcie, mai al tu trebuință de jourfix? am întrebat-o supărat când mi-a descoperit întâia-oareă ideea aceasta. Tu în fle-care săptămână ai șapte zile de primire și receptorul și spîterul nu lipsesc nici-odată. Pentru-ce vrei tu să te amesteci în meșteșugul lui Dumnezeu, să ai și tu ziua ta specială? — Durere, persoana mea impune grozav de puțin soției mele, și în considerarea argumentelor sale pline de forță, n'am avut ce să fac, decât să-mi dau învoirea. Se înțelege dela sine, am protestat cu toată hotărîrea de a lua și

eu parte la jourfix. Astfel, de câte-ori se ține jourfix, stau mereu la cafenea, și prin urmare nici nu visez ce se petrece la mine acasă în toată joia după-ameazi. Odată lusa foaia s'a întors. S'a ivit pe orizont adevărată o nouă putere, tinerul inginer Căntăreanu, care putea să fie o partidă foarte bună pentru Maria noastră. Nu știu unde l'a peacuit soția mea, probabil la balul din urmă al meseriașilor, și astfel ea este de părere, ca eu să stau acasă la jourfixul următor, ca să scap câte-va vorbe discrete privitoare la zestrea Mariei. Deși am făcut o foarte blândă opoziție, n'am reușit; soția mea m'a numit om barbar, tată fără suflet, căruia nu-i pasă dacă fetele sale încărunțesc nemăritate, numai el să-și aibă partidă la de taroc; în sfârșit considerând că și fetele începuseră a urla grozav, am promis să stau acasă în joia cea mai de aproape.

Astfel am aflat ce va să zică un jourfix. La o adevărată nici nu-i lucru prost! Tinerii cavaleri sunt poștiți și nutriți cu toate soiurile de lucruri dulci. Soția mea are în jurul său totdeauna o gardă supusă în toate împrejurările. Această gardă are deosebite scopuri. Cei mai frumoși au să facă curte soției mele; aceștia sunt cavalerii eleganți ai jourfixului. Cei spirituali și distinși: un fost redactor și avocatul Lungu, sunt de față ca să năcăjească pe amicele sale și să le

facă s'o invideze; aceștia sunt cavalerii intriganți și malițioși, și în sfârșit cei neobosiți și binecreștuți au datoria să danseze cu soția mea, ca nu cumva, în considerarea vrstei sale cam înaintate, să rămână nejuccată; aceștia sunt cavalerii dansatori. Eată motivele egoiste ale jourfixelor soției mele! Mai au însă și un scop cevaș mai nobil și mai practic. Ea adevărat își alege pe tinerii cari ar fi potriviți de gineri pentru noi: pe tinerul Căntăreanu care are să mostenească o avere formidabilă după tatăl său, pe doctorul Guturai cu o numeroasă clientelă, sau pe forestierul, un om cam bătrân dar foarte avut; aceștia sunt cavalerii favoriți. Ea deprinde în toată forma pe tinerii aceștia ca pe viitorii gineri și li însoară în idee cu ficele noastre. Se pronunță asupra faptelor lor, le face admonițiuni părintești, li hrănește cu prăjituri și bomboane de șocolată, și cu mult tact știe să le aprindă călcăile pentru Maria sau pentru Elena.

Firește, toate aceste mici măsuri practice le-am aflat numai după-ce am fost introdus în jourfixul soției mele. Pot zice că dela început deja nu mi prea veneau la socoteală. Era chiar lucru penibil pentru mine. În alte zile o luam de dreptul la cafenea, astăzi, astăzi trebuie să-mi schimb ghetetele, să-mi pun redingota și să dau o batistă curată în salon mobilele îngrijite, pe jos covoare nouă, în bucătărie riuri întregi de

cafea și șocolată. F cele mele dispărute din ochii mei, retrase în odăa lor, sau tau fraze de spirit răsfoind ceva Enciclopedie; în vremea aceasta soția mea umblă sus și 'n jos prin sală recitând: „Măi, viorică la umbră se ascunde de-a noastră splendoare”. Băiatul meu, un copilăș maltrata o viorică atât de fioros, încât mana se văta în tonurile cele mai de răsunătoare — acestea erau cele din pregătiri pentru jourfixe.

Însfârșit erau patru oare. Din perdelele soția mea privea la strada. Într'una veste începe a înjura într'un mod pe Comisăreasă asta fudulă și plină de trebuie să fie tot-deauna cea dintâi de dînsa. Am invitat-o numai fiindcă ea de gură peste măsură, și ea se grăbește să nu cumva să vină prea târziu, ca și ar vrea să nu mă păgubească nici un săgur moment cu prețuita sa prezență. Comisăreasă intrase deja în salon. Soția m'a înbrățișat, o încercă de sărutări și era de emoționată, încât o năpădiră lacrimi. Imediat i-a vârlit în gucă o bombonă de șocolată.

(Va urma.)

316. 1900.
végrh. sz.

Arverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lippai kir. járásbírótság 1899. évi P. v. 198/3. számú végzése következtében Dr. Suciú János, aradi ügyvéd által képviselt „Lipovana“ tkpénztár javára, Karabas Stefan és Hatzeg Arszen ellen 261 kor. s jár. erejéig 1896 évi november hó 11-én fogantatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1336 koronára becsült következő ingóságok u. m.: széna, kukoricza, ökrök stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a lippai kir. járásbírótság 1899. évi P. v. 198/3. számú végzése folytán 231 kor. tőkekövetelés, ennek járulékaival s költségek erejéig Székáson leendő eszközzésére 1900. évi szeptember hó 10-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Lippán, 1900. évi augusztus hó 22-ik napján.

Páska Emil, kir. bírósági végrehajtó.

491 1—1

1019. szám.
1899. V. 2786/6.

Arverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. járásbírótság 1899. évi P. v. 2785/1 számú végzése folytán Dr. Suciú János, aradi ügyvéd által képviselt Siklován Mariucza és társai végrehajtatók javára Siklován Stefan ellen 1404 kor. tőke és járulékaival erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 849 koronára becsült gazdasági felszerelések, szarvasmarha és takarmány stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínen vagyis Kurticsen 253. sz. háza leendő eszközzésére 1900. évi szeptember hó 14-ik napjának délelőtti 9 és fél órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezen napon oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Aradon, 1900. évi augusztus hó 30. napján.

Török Dénes, bírósági végrehajtó.

491 1—1

Em. Manno-Zissy

neguțatorie de produse și comisiune în Budapesta
Petöfi-tér 3.

In vederea recoltelor recente, im iau voe a-mi oferi serviciile mele la bursa de cereale domnilor economi, cari voesc a-și dirige afacerile lor de vânzare aici, în cereale ca:
grâu, orz, ovés, cucuruz, rapiță etc.

Lucrez de mai mulți ani la bursa de cereale de aici cu succes, servesc onorațiilor mei comitenți de tot solid și eftin.

Rog deci, ca cu ori-ce întrebare în astfel de afaceri să se adreseze la mine direct, în limba română, pe cari le voi rezolva întotdeauna prompt.

Cu distincă stimă;

Em. Manno-Zissy

Budapest, Petöfi-tér nr. 3.

486 1—3

Deposit de giuvaeruri, ciasornice
și arginterii.

Bogat asortiment de ciasornice
cu pendulă, de perete și
deșteptătoare.

I. GRALLERT ȘI FIUL
ceasornicar și giuvaeriu
Arad, piața Andrassy Nr. 24.

Fondat 1867

Fondat 1867

479 2—

Reparațiuni
de tot felul

de ciasornice și giuvaer

să execută cu toată promptitudinea

Cu prețurile cele mai moderate.

Fondat 1840.

Fondat 1840.

STEINITZER N.

Prăvălie de materii de văpsit, zugrăvit și de lacuri, exclusiv
Arad, piața Andrassy Nr. 3.

Lack de cea mai bună calitate pentru padiment și lack cu
luciu pentru parchet.

Vapsea	Terpentin	Șerlack
Firnais	Oleiu de in	Fournir
Brunolin	Carbolineu	Lațuri
	Cleiu	

Toate necesariile pentru timplărie. Pașnile. Modele pentru pereți.
Deposit bogat de materialuri de specialitate. Comandele din provincie se execută punctual.

489 1—10